

ΓΕΝΙΚΗΣ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΓΓΕΛΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΡΤΣΟΣ
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ

Τα παιδιά σας δεν είναι παιδιά σας. Είναι οι γιοι και οι κόρες της λαχτάρας της Ζωής για τη ζωή.

Έρχονται στη ζωή με τη βοήθειά σας, αλλά όχι από εσάς. Και μόλο που είναι μαζί σας, δεν ανήκουν σε σας.

Μπορείτε να τους δώσετε την αγάπη σας, όχι όμως και τις ιδέες σας, γιατί αυτά έχουν τις δικές τους ιδέες.

Μπορείτε να στεγάσετε το σώμα τους, όχι όμως και την ψυχή τους.

Γιατί η ψυχή τους κατοικεί στο σπίτι του αύριο, που εσείς δεν μπορείτε να επισκεφτείτε, ούτε στα όνειρα σας.

Χαλίλ Γκιμπράν

η επιτυχία
δεν εξαρτάται
από την τύχη

Βάζουμε στόχους
και τους πραγματοποιούμε

φροντιστήρια
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ

ΕΚΘΕΣΗ

ΜΑΝΑ, ΜΗΤΕΡΑ, ΜΠΑΜΠΑ!

Οι νέοι άνδρες που βιώνουν την πατρότητα και ανακαλύπτουν τη χαρά της ανατροφής των παιδιών τους, παρουσιάζουν αρετές που κάποτε τις έλεγαν «γυναικείες». Και είτε τις απέρριπταν είτε τις έκρυβαν, γιατί θεωρείτο ότι αφαιρούσαν αρρενωπότητα από την εικόνα του ισχυρού φύλου. Σήμερα, προσθέτει στην εικόνα του άνδρα να είναι ιδιαίτερα τρυφερός, αφοσιωμένος και περιποιητικός προς τα παιδιά του.

Οι περισσότεροι νέοι άνδρες επιθυμούν να αποκτήσουν περισσότερα από ένα παιδιά, «αλλά το πρόβλημα είναι οικονομικό». Η μη απόκτηση παιδιών ως προσωπική επιλογή εκφράζεται από μία μειονότητα νέων ανδρών μόνο. Έχει ξεπεραστεί επίσης η αντίληψη ότι ο άνδρας είναι το οικονομικό θεμέλιο της οικογένειας και οι περισσότεροι επιθυμούν να εργάζεται και η σύντροφός τους. Μόνο μια μικρή μειοψηφία θεωρεί ότι «η θέση της γυναίκας είναι στην οικογένεια» και την προτιμά να μην εργάζεται. Σήμερα οι νέοι άνδρες βρίσκουν περισσότερο χρόνο για τα παιδιά τους, αισθάνονται ικανοί να τα μεγαλώσουν μόνοι, συμφωνούν ότι στη φροντίδα και στη διαπαιδαγώγησή τους πρέπει να συμμετέχουν και οι δύο γονείς. Θεωρούν όμως ότι η μητέρα είναι περισσότερο κατάλληλη.

Οι άγαμοι δηλώνουν ότι και ως παντρεμένοι δεν θα απέχουν παντελώς από τις φροντίδες του σπιτιού. Συνήθως, όμως, αυτό που εννοούν είναι η βοηθητική τους συμμετοχή στις εξωτερικές εργασίες. Δεν θα δέχονταν να αποσυρθούν από την αμειβόμενη εργασία για να μείνουν στο σπίτι στη θέση της συζύγου, έστω και αν ο μισθός εκείνης είναι σημαντικά υψηλότερος από το δικό τους και επαρκής για την οικογένεια. Κυρίως όμως γιατί στην περίπτωση αυτή ο κοινωνικός περίγυρος θα τους χρέωνε ότι «απεμπόλησαν τον ανδρικό τους ρόλο».

Αυτά είναι μερικά από τα ενδιαφέροντα συμπεράσματα από δράσεις και σεμινάρια στα οποία συμμετείχαν νέοι άνδρες εργαζόμενοι. (...)

Στα «θρανιά» των σεμιναρίων κάθισαν άνδρες νέοι, από 18 έως 40 ετών (μόνο 7% άνω των 40), στην πλειονότητά τους άγαμοι (73%) -σε ελεύθερη συμβίωση όμως αρκετοί από αυτούς. Το 70% έχουν μητέρα που εργάζεται σε αμειβόμενη εργασία, ενώ το 59% δήλωσαν ότι ο δικός τους πατέρας «αναμειγνυόταν» στην ανατροφή τους και παραχωρούσε χρόνο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της οικογένειας.

Οι εκπαιδευτριες ωστόσο υπογραμμίζουν ότι δεν πρέπει να παραγνωρίζονται μελέτες και έρευνες που υποστηρίζουν ότι στον καταμερισμό της «μητρικής» φροντίδας συχνά αντιστέκονται οι ίδιες οι μητέρες, οι οποίες ενδόμυχα τη νιώθουν ως προνόμιο και δεν θέλουν να την μοιραστούν, έστω και αν συχνά το αντάλλαγμα είναι η δική τους σωματική και ψυχική εξουθένωση. Στα θετικά αποτελέσματα των σεμιναρίων αναφέρονται συζητήσεις, αντιπαράθεσεις και απόψεις των εκπαιδευομένων που επιβεβαιώνουν την πεποίθηση των εκπαιδευτριών ότι η «ισότητα και διδάσκεται και μαθαίνεται». Επίσης επιβεβαιώθηκε ότι ένα σημαντικό ποσοστό των συζύγων/πατέρων έχει ήδη ξεπεράσει παραδοσιακές και συντηρητικές αντιλήψεις ότι ο άνδρας δεν πρέπει να ασχολείται με «τα του οίκου».

Και αυτό που προέκυψε ως συμπέρασμα είναι ότι «δύσκολα μεν, αργά και διστακτικά και με πολλές αντιφάσεις διαμορφώνεται και στην Ελλάδα ένας νέος άνδρας που θέλει να ξεπεράσει τα στερεότυπα των προηγούμενων δεκαετιών». Εξακολουθεί να δέχεται ακόμα την έντονη γενικότερη κοινωνική πίεση και δεν έχει εγκαταλείψει τα παλιά χαρακτηριστικά και απόψεις. Ψάχνει, ωστόσο, για τη νέα του ταυτότητα και βρίσκεται σε καλό δρόμο...

(Κείμενο της Χριστίνας Δαμουλιάνου, εφημ. Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, -συντομευμένο.)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ

Παρακολουθήσατε μια τηλεοπτική συζήτηση με θέμα το ρόλο της σύγχρονης οικογένειας. Στη διάρκεια αυτής της συνομιλίας διατυπώνονται επιχειρήματα για τη συμβολή της οικογένειας στο μέγαλωμα του παιδιού. Εκφράζεται επίσης ένας προβληματισμός για την αναγκαιότητα της συμμετοχής και των δύο γονέων στην ανατροφή των παιδιών και τη διαχείριση των οικιακών υποθέσεων, καθώς για τους λόγους στους οποίους προσκρούει η αντίληψη περί συνυπευθυνότητας των γονέων. Τα βασικά επιχειρήματα αυτής της συνομιλίας τα αξιοποιείτε για τη συγγραφή μια σχολικής εργασίας με τη μορφή δοκιμίου.

Συμβολή της οικογένειας στο μέγαλωμα του παιδιού

- Η οικογένεια αναλαμβάνει τη φροντίδα των βιολογικών αναγκών του παιδιού, ενώ ταυτόχρονα ευθύνεται για την ηθικοπνευματική του ανάπτυξη.

Αναλυτικότερα:

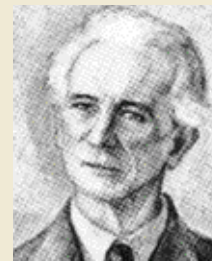
- Η οικογένεια φροντίζει για την ικανοποίηση των υλικών αναγκών, καθώς και τη σωματική ακεραιότητα και υγεία του παιδιού.

- Διαμορφώνει και επηρεάζει την προσωπικότητά του.

- Στα πλαίσια της οικογένειας το παιδί αναπτύσσει τους πρώτους συναισθηματικούς δεσμούς του. Με την ψυχολογική στήριξη που του παρέχεται ανακαλύπτει τον εαυτό του (αυτογνωσία), ενώ πλάθει σιγά-σιγά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ (1880-1956)

Σημαντικό παιδαγωγός και εμβληματικός μαχητής της εκπαίδευσης στη χώρα μας. Μαζί με τον Μ. Τριανταφυλλίδη και τον Δ. Γληνό συγκρότησαν τη μαθητική τριανδρία που στις αρχές του 20ου αιώνα πάλεψε με πάθος για την καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας. Το 1908 κλήθηκε να εφαρμόσει τις νέες παιδαγωγικές μεθόδους σε συνεργασία με το Εργατικό Κέντρο του Βόλου και... βρέθηκε στο εδώλιο κατηγορούμενος για «αθεΐαν, βλάβην πθών, πρόκλησιν εις απεργίαν, εξύβρισιν επισκόπου...» (τα περίφημα «Αθείκα» και η Δίκη του Ναυπλίου). Αθωώθηκε, όμως και μέσα από το εκπαιδευτικό σωματείο της εποχής, τον Εκπαιδευτικό Όμιλο, πρωταγωνίστησε στη μάχη για τη συνταγματική κατοχύρωση της δημοτικής. Ο Βενιζέλος ανέθεσε στην «τριανδρία» το περίφημο «Αλφαβητάρι με τον ήλιο». Η ήττα του 1920 ανέστειλε όμως την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Νέα προσπάθεια το 1923 μετά την επανάσταση Πλαστήρα, ο οποίος έδωσε στον Δελμούζο τη διεύθυνση του Μαράσλειου Διδασκαλείου. Διώχθηκε και αθωώθηκε πάλι αλλά στο μεταξύ είχε πετύχει την καθιέρωση του «σχολείου εργασίας», την ίδρυση των μαθητικών κοινοτήτων. Δίδαξε Παιδαγωγική στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μέχρι το 1937, οπότε η δικτατορία Μεταξά τον ενέταξε σε εκείνους «που προσεπάθησαν να υπονομεύσουν την θρησκείαν, την πατρίδα και την οικογένειαν» και τον απέλυσε...

- Η οικογένεια εξάλλου αποσκοπεί στην ανάπτυξη των γνωστικών ικανοτήτων.
- Εξασφαλίζει περιβάλλον πλούσιο σε μορφωτικά ερεθίσματα και διαμορφώνει συνθήκες για την ενεργοποίηση των νοητικών ικανοτήτων του νεαρού μέλους.
- Διδάσκει ακόμα η οικογένεια τον σεβασμό, την αλληλεγγύη, ενώ καλλιεργεί την υπευθυνότητα.
- Είναι φορέας προτύπων, αξιών και αρχών του κοινωνικού συνόλου.
- Στο οικογενειακό περιβάλλον το άτομο αναπτύσσει την κριτική του ικανότητα, μαθαίνοντας να συγκρίνει, να αξιολογεί, να επιλέγει. Έτσι, φτάνει το ίδιο να δημιουργεί νέα πρότυπα, πρωτότυπες συλλήψεις, δικές του πεποιθήσεις.

Αναγκαία η συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή των παιδιών

Η σύσφιξη των δεσμών ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, η επίτευξη αρμονικού κλίματος, ο έντονος συναισθηματικός και ψυχολογικός σύνδεσμος μεταξύ τους.

Η ανατροφή των νεότερων μελών της οικογένειας είναι έργο σύνθετο, περίπλοκο. Επομένως, είναι προτιμότερο να μην αποτελέσει αποκλειστική ευθύνη ενός γονέα. Τα παιδιά έχουν ανάγκη:

- Συμβουλών, προτροπών, υποδείξεων
- Γνώσεων, δεξιοτήτων, ικανοτήτων
- Προτύπων, κοινωνικής συμπεριφοράς, λεξιλογίου

Όλα τα παραπάνω καλό είναι να τα αντλήσουν και από τους δύο γονείς ώστε να πλάσουν σταδιακά τη δική τους προσωπικότητα.

- Η συνεργασία των δύο γονέων επιτρέπει το διάλογο μεταξύ τους, γεγονός που περιορίζει τα λάθη στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους.

- Η σωματική κόπωση των δύο γονέων επιμερίζεται και γίνεται έτσι πιο υποφερτή.

- Η επαγγελματική δραστηριοποίηση δεν αποτελεί πλέον υποχρέωση μόνο του αντρικού πληθυσμού, αλλά και των γυναικών, αφού εκτός από τις οικονομικές παραμέτρους το επάγγελμα θεωρείται προϋπόθεση ολοκλήρωσης και για τα δύο φύλα. Το δεδομένο αυτό επιβάλλει ένα καταμερισμό των οικογενειακών ευθυνών.

- Το αίσθημα της δικαιοσύνης υποδεικνύει τη συμμετοχή και των δύο γονέων, αφού κοινή υπήρξε και η απόφαση της τεκνοποιίας και της δημιουργίας οικογένειας.

Η αντίληψη περί συνυπευθυνότητας γονέων προσκρούει στους ακόλουθους λόγους:

Σε κατεστημένες νοοτροπίες

- Ο άνδρας προορίζεται αποκλειστικά για το δημόσιο χώρο, γι' αυτό οποιαδήποτε ενασχόληση με τα οικιακά του αποστερεί το δυναμισμό και την αρρενωπότητα.
- Η τρυφερότητα και η στοργή θεωρούνται ιδιότητες φυσικές με τις οποίες προικίζονται οι γυναίκες.

- Στην αντίδραση της μητέρας που συχνά θεωρεί την ανατροφή του παιδιού προσωπική της υπόθεση, με αποτέλεσμα να αποθαρρύνει τον πατέρα από την ανάληψη πρωτοβουλιών που συσχετίζονται με τη φροντίδα και τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών του.

- Στον προσχηματικό λόγο του πατέρα που επικαλείται αδεξιότητα ή έλλειψη γνώσεων.

- Στην αγωγή που έχουν λάβει και οι δύο γονείς, οι οποίοι συχνά αναπαράγουν άκριτα τα πρότυπα με τα οποία γαλουχήθηκαν.

- Στις απαιτήσεις των επαγγελματικών δεδομένων, καθώς «η καριέρα», συχνά αντιστρατεύεται την οικογενειακή «υποχρέωση».

- Στο γεγονός ότι η απόφαση δημιουργίας οικογένειας δεν υπήρξε προϊόν συνειδητής σκέψης και απόφασης.

- Στην έλλειψη αγάπης και επικοινωνίας που πιθανόν διαπιστώνεται μεταξύ των δύο γονιών, που εκδηλώνεται με αντιπαλότητα, εριστική διάθεση και αδυναμία συνενόησης.

εστιάζουμε
στο μείζον ζήτημα
του επαγγελματικού
προσανατολισμού

Το Φροντιστήριο Πουκαμισάς, σε συνεργασία με εξειδικευμένα κέντρα συμβουλευτικής, εφαρμόζουν ένα ειδικό σύστημα επιλογής κατευθύνσης και απευθύνουν των μαθητών στο σημαντικό και ευαίσθητο ζήτημα του Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Το πρόγραμμα Επαγγελματικού Προσανατολισμού που προσφέρουμε, αποτελείται από δύο βασικά μέρη: την αντικειμενική καταγραφή των ατομικών χαρακτηριστικών και την ανάλυσή τους, καθώς και την παροχή Συμβουλευτικής σε σχέση με τις κατευθύνσεις που ταιριάζουν στο συγκεκριμένο μαθητή.

φροντιστήρια
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ